

**СЕРПЕНЬ
2021**

ВИПУСК № 8 (29)

ПАТРІОТ ДОНБАСУ

неполітичне інформаційне видання

3

років
Незалежності
України

**Гаряча
лінія**

0 800 339 247

**Маєте питання соціального,
юридичного чи медичного характеру?**

Потребуєте допомоги?

Телефонуйте на БЕЗКОШТОВНУ ГАРЯЧУ ЛІНІЮ

 YouTube: Патриот Донбасса

АБИТУРИЕНТЫ ИЗ КРЫМА И ОРДЛО МОГУТ ПОДАТЬ ДОКУМЕНТЫ В УКРАИНСКИЕ ВУЗЫ ДО 24 СЕНТЯБРЯ

Абитуриенты из Крыма и отдельных районов Донецкой и Луганской областей (ОРДЛО) могут подать документы в украинские вузы до 24 сентября. Подача документов осуществляется только лично.

Об этом рассказал генеральный директор директората профессионального перед высшим, высшего образования МОН Украины Олег Шаров. По его словам, поступление таких абитуриентов происходит через образовательные центры «Крым-Украина» и «Донбасс-Украина», которых открыто более 200 по всей стране. «Для подачи документов нужно присутствовать физически. Можно приехать раньше, можно приехать позже, но документы подает конкретное лицо. Без личного приезда могут подать документы только те абитуриенты, которые имеют украинский документ о полном общем среднем образовании и сертификат о прохождении внешнего независимого оценивания. Эти абитуриенты могут зарегистрировать электронный кабинет и свои заявления дистанционно, — объяснил Шаров и уточнил: — Всем остальным нужно приезжать в образовательные центры лично, ведь у каждого абитуриента своя ситуация, которую приходится решать на месте. Образовательные центры работают как с теми, у кого есть паспорт, так и с теми, у кого паспорта нет. Как с теми, у кого есть документ о полном общем среднем образовании, так и с теми, у кого документов нет. Они имеют соответствующие алгоритмы и порядок работы». Всю подробную информацию о вступительной кампании он советует искать в интернете. «На самом деле на временно оккупированной территории интернет работает. Если там заблокированы доступы к сайтам правительственных организаций, министерств Украины, то доступ к сайтам вузов обычно нет. К тому же существует достаточное количество «зеркал» для того, чтобы через различные поисковые системы эту информацию найти. Сегодня уже нет такой ситуации, когда информация есть только в одном месте. Эта информация продублирована в большом количестве мест, и при желании ее несложно найти», — отметил Шаров. Как сообщается, для консультирования по вопросам поступления в учреждения высшего и профессионального перед высшим образования и оперативного реагирования на возможные факты нарушения законодательства об образовании, надлежащего контроля за проведением вступительной кампании **Министерство образования и науки открыло горячую линию «Вступна кампанія 2021», которая будет работать до 13 августа по бесплатному телефону: 0 (800) 50-45-70 (пн. — чт.: 9:00 — 17:00; пт.: 9:00 — 16:00; сб. — вс.: выходной).**

ТАРИФЫ НА ГАЗ И ОТОПЛЕНИЕ: МАНИПУЛЯЦИИ И ФАКТЫ

Тарифы на газ, электричество, воду, отопление — это то, что волнует большинство граждан Украины. Именно эта чувствительная тема часто используется в риторике политиков. В некоторых случаях используются манипуляции, фейки, подогревающие негативные настроения и людей.

Недавний пример манипуляций

Приблизительно месяц тому назад ряд политиков, общественных деятелей начали заявлять, что НАК «Нафтогаз» — один из наиболее крупных поставщиков голубого топлива — якобы поднял стоимость газа на 50% с 7,96 грн/куб. м до 11,94 грн/куб. м. По математике приблизительно сходится.

Но манипуляция заключалась в том, что речь шла о месячном тарифе, а не о годовом. До этого у «Нафтогаза» был только один тариф — 7,96 грн/куб. м, а потом компания ввела и месячный тариф, как это есть и у большинства других поставщиков газа. Но при этом годовой тариф остался неизменным — 7,96 грн/куб. м. И именно этим тарифом пользуется подавляющая часть клиентов «Нафтогаза». Затем компания вообще отменила месячный тариф, мотивировав это тем, что он никому не интересен. Но об этом уже никто из политиков не заявлял. Хотя по их логике можно было бы утверждать о 50%-м снижении тарифа.

Что будет со стоимостью отопления в Донецкой области

Крупнейшим поставщиком тепла в Донецкой области является областное коммунальное предприятие «Донецктеплокоммунэнерго». Кроме этого коммунального предприятия, в области тепло поставляет ряд частных предприятий. Издание «Патриот Донбасса» уже сравнивало стоимость тепла у разных предприятий. И оказалось, что у коммунального предприятия самая высокая стоимость тепла в области.

Судя по информации на официальном сайте «Донецктеплокоммунэнерго», к отопительному сезону нас ожидает подорожание стоимости отопления у этого поставщика тепла.

На сайте областного коммунального предприятия уже появилось уведомление о намерении установить тарифы на тепловую энергию. И это уже факт, а не манипуляция. Там есть обоснование, почему предприятие хочет поднять тарифы на тепло.

Среди факторов увеличения стоимости тарифа есть:

- увеличение стоимости газа;
- расходы на электроэнергию;
- увеличение расходов на оплату труда;
- расходы на оснащение домов счетчиками тепла.

Но самое главное, что прогнозируется увеличение стоимости тарифа на тепло.

- Для населения в домах, где есть счетчик тепла, тариф увеличивается на 30,04%.
- Для домов, где нет счетчика тепла, тариф увеличивается на 66,15%.
- Для домов, подключенных к индивидуальным котельным, и там, где есть счетчик, тариф увеличивается на 30,22%.

Пока это только прогнозируемый рост тарифов. Реальные цифры будут позже. Но в том, что тарифы на тепло в будущем отопительном сезоне вырастут, нет сомнения. Остается только дождаться, чтобы узнать — на сколько.

Даем телефон колл-центра, по которому можно связаться с «Донецктеплокоммунэнерго»: 0-800-400-024.

УКРАИНА ОТМЕНИЛА ШТРАФЫ ЗА ВЫЕЗД ЧЕРЕЗ ТЕРРИТОРИЮ РФ С ОККУПИРОВАННЫХ ТЕРРИТОРИЙ

Украина продолжает заботиться о своих гражданах, которые оказались в роли заложников на оккупированных территориях. Издание «Патриот Донбасса» уже писало о том, что планируется отмена штрафов за выезд на территорию Украины со стороны так называемой Л/ДНР через РФ.

29 июня Верховная Рада внесла изменения в некоторые законодательные акты Украины, касающиеся штрафов за нарушение порядка въезда на временно оккупированную территорию Украины или выезда с нее. Поддержали законопроект 292 народных депутатов.

Речь идет о том, что жители оккупированных территорий, из-за блокирования оккупационными администрациями работы КПВВ, вынуждены ездить на территорию, подконтрольную правительству Украины, через территорию РФ. Сейчас из семи пунктов пропуска работают только два: в Станице Луганской (пешеходный переход) и КПВВ «Новотроицкое». Последний работает только два раза в неделю. И эти ограничения установили оккупационные администрации.

Людей штрафовали за нарушение порядка въезда и выезда с временно оккупированной территории Донецкой и Луганской областей. Штраф составлял от 1700 до 5100 грн, если админнарушение было совершено группой лиц, размер штрафа увеличивался: от 5100 до 8500 грн.

Изменения в закон убирают штрафы. При этом в самом законе указано, что основания не штрафовать временные и введены на время эпидемии COVID-19 и на время блокирования работы КПВВ. Пока не закончится эпидемия или не будет разблокирована работа пяти из семи пропускных пунктов.

О чем говорится в законопроекте

«Установить, что к гражданам Украины, которые проживают на временно оккупированных территориях Украины, на период действия карантина или на время блокирования деятельности контрольных пунктов въезда-выезда, не применяются меры воздействия за административные правонарушения, связанные с нарушением порядка въезда на временно оккупированную территорию Украины или выезда с нее, если такие нарушения наступили по причинам гуманитарного характера, определенных Кабинетом Министров Украины».

Причины гуманитарного характера определены Кабинетом Министров Украины 25 ноября 2020 года.

Какие причины имеют гуманитарный характер

В постановлении КМУ от 25 ноября 2020 года прописаны причины гуманитарного характера, которые являются основанием для отмены административного наказания в случае въезда с оккупированных территорий в Украину и в обратном направлении. В постановлении правительства есть информация о том, что «наличие причин гуманитарного характера по возможности должно подтверждаться документально».

Всего указано девять причин:

1. С целью соединения семей. Если у одного члена семьи есть причины, то все остальные члены семьи тоже могут пересекать линию разграничения. Пересечение разрешается, если дети находятся по другую сторону линии разграничения.
2. В случае тяжелой болезни, смерти близких родственников.
3. В случае необходимости обеспечения лекарствами или лечения тяжелых или хронических заболеваний.
4. В случае выезда с временно оккупированных территорий гражданина, который имеет документы, подтверждающие право проживания в другой стране.

5. В случае пересечения линии разграничения ребенка и сопровождающего с целью оформления документов ребенку.
6. Пересечение линии разграничения для получения образования, вступительных экзаменов и тому подобное.
7. В случае возвращения человека на место своего проживания. Это можно сделать только один раз, пока не работают КПВВ.
8. Для получения наследства.
9. Наличие других случаев, когда есть основание считать, что ситуация требует безотлагательного пересечения лицом линии разграничения в любом направлении по гуманитарным соображениям или с целью предотвращения возникновения угрозы жизни и здоровью лица и/или нарушению его прав (в частности в случае политического преследования лица на временно оккупированных территориях).

УПРАВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО КОМИССАРА ООН ПО ПРАВАМ ЛЮДЕЙ О ПЫТКАХ В «ИЗОЛЯЦИИ»

Недавно Управление Верховного комиссара ООН по правам человека опубликовало отчет о незаконных задержаниях, содержаниях в застенках, пытках и издевательствах над людьми, которые выявлены во время войны, начиная с 2014 года и по сей день.

Отчет базируется

на выводах Мониторинговой миссии ООН.

В этом отчете отдельным разделом идет информация об «Изоляции» в Донецке, где пытки, жесткое обращение с задержанными практиковались систематически. Отчет сделан на основании показаний бывших узников «Изоляции».

Что такое «Изоляция»

Арт-центр «Изоляция», созданный в 2010 году, был расположен на семи гектарах территории бывшего завода по производству изоляции на улице Светлый Путь, 3 в Донецке.

9 июня 2014 года вооруженные группировки захватили «Изоляцию». Вначале утверждалось, что «Изоляция» будет использоваться для хранения гуманитарной помощи.

Но потом здания перешли под контроль так называемого МГБ и там стали держать в заключении людей, которых в чем-то подозревала оккупационная администрация. Во время одного из «судебных разбирательств» в Донецке в 2018 году судья заявил, что «Изоляция» была официальным следственным изолятором «МГБ».

Кого держали в «Изоляции»

В «Изоляции» в заключении держались две группы лиц. К первой группе относились украинские военнослужащие, лица, подозреваемые в связях с СБУ, и лица, подозреваемые в «шпионаже» и «преступлениях против национальной безопасности».

Вторая состояла из членов вооруженных группировок из так называемой ДНР, обвиняемых в совершении общеуголовных или военных преступлений, а также лиц, обвиняемых в употреблении наркотиков.

Некоторые задержанные не знали, что во время содержания под стражей они находились в «Изоляции», и говорили, что узнали об этом только после освобождения. Часть людей не хотела говорить о месте их содержания под стражей из-за страха мести, вызванного угрозами охранников и следователей в «Изоляции». Часть бывших задержанных считала, что «Изоляция» — это «секретная тюрьма», и они должны молчать.

По оценкам бывших задержанных, опрошенных сотрудниками мониторинговой миссии, в 2017 и 2018 годах в «Изоляции» постоянно держались под стражей от 40 до 70 людей. В Управлении Верховного комиссара ООН по правам людей считают, что в целом в период с 2014 по 2021 год в «Изоляции» под стражей держались сотни людей. И до сих пор это место продолжает функционировать.

Пытки и жестокость в «Изоляции»

Большинство лиц, содержащихся под стражей в «Изоляции» и опрошенных УВКПЧ, подвергались пыткам либо жестокому обращению или слышали, как пытали или жестоко обращались с другими задержанными, чтобы заставить их дать показания, или сотрудничать, или наказать за предполагаемую связь с украинскими вооруженными силами и спецслужбами или за отказ сотрудничать со «следствием».

Пытки

Избиение, удары руками и ногами. Людей били деревянными или металлическими палками, прикладами оружия или дубинками. Использовался метод удушения полиэтиленовыми пакетами и техника удушения водой.

Людей били электрическим током по конечностям, пальцам рук, ног и гениталиям.

В качестве психологического давления использовалась имитация казни. Имитация казни использовалась террористами с самого начала войны. Такие методы практиковал Игорь Безлер в Горловке в 2014 году. Теперь его помощника Виктора Михеда судят в Славянске за эти преступления.

В изоляции на задержанных надевали наручники и завязывали им глаза на несколько дней. Во время допросов людей обливали холодной водой. «Следователи» принудительно раздевали задержанных. Использовались

вербальные оскорбления и угрозы, включая угрозы сексуального насилия и насилия против родственников задержанных.

Вот одна из цитат из доклада о пытках:

«Восьмого ноября 2016-го охранники надели ему на голову полиэтиленовый пакет и отвели в отдельную комнату. Следователи приказали ему сесть на стул, подсоединили провода к его ногам и шее. Они хотели получить информацию об украинских вооруженных силах, связи жертвы с СБУ и убийстве Моторолы. Пострадавший сказал следователям, что ничего не знает об убийстве и не связан с СБУ, но после того как следователи включили ток, нанеся ему сильные боли, он сказал то, что они хотели услышать: что он был сотрудником СБУ. Однако он не признался в причастности к убийству Моторолы. Допрос длился около двух часов. На следующий день его снова пытали током и избивали. От сильного удара током он упал на пол, но следователи не выключали электроэнергию и продолжали избивать мужчину током, пока он лежал на полу. Они задавали ему те же вопросы, что и накануне, и он во всем признался. После этого он постоянно испытывал страх, что следователи снова придут за ним. «Это чудо, что я не сошел с ума».

Расследование преступлений

По данным Офиса Генерального прокурора, правоохранительными органами Украины было установлено 58 лиц, причастных к нарушениям законов и обычаев войны со стороны «МГБ», таких как незаконное лишение свободы, пытки и жестокое обра-

щение в «Изоляции».

Тринадцать из них было сообщено о подозрении по ч. 1 ст. 149 (торговля людьми), ст. 258-3 (создание террористической группы или террористической организации), ст. 260 (создание не предусмотренных законом военизированных или вооруженных формирований), ч. 2 ст. 28 (совершение преступления группой лиц) ч. 1 ст. 438 (нарушение законов и обычаев войны).

НОВЫЕ НОРМЫ ЗАКОНА ОБ УКРАИНСКОМ ЯЗЫКЕ ВСТУПИЛИ В СИЛУ. ЗА ЧТО БУДУТ ШТРАФОВАТЬ

Подробности нововведений

С 16 июля 2021 года в Украине вступили в силу новые нормы языкового закона.

Речь идет о Законе «Об обеспечении функционирования украинского языка как государственного», который обеспечит увеличение присутствия государственного языка в публичном пространстве и укрепит его статус как государственного.

Так, с 16 июля 2021 года на украинский язык должны перейти следующие сферы: концерты и развлекательные шоу, выставки и экскурсии, театры и музеи, фильмы и сериалы на ТВ.

То есть на украинском языке должны изготавливаться объявления, афиши, постеры, входные билеты, буклеты и другие информационные материалы о культурно-художественных и зрелищных мероприятиях. Аудиовизуальная составляющая в музеях, галереях, на выставках должна подаваться на украинском языке. Иноязычные представления в государственных и коммунальных театрах должны сопровождаться переводом на государственный язык с помощью субтитров, звукового перевода или другим способом.

Также с сегодняшнего дня все фильмы, созданные на иностранном языке, должны распространяться и демонстрироваться на государственном.

Украинские издатели обязаны издавать на государственном языке не менее 50 процентов названий книжных изданий. Также в книжных магазинах должно быть не менее 50 процентов книг на украинском языке.

Претенденты на должность в госвласти или местного самоуправления должны сдавать экзамен по украинскому языку.

За нарушение закона будут штрафовать на сумму от 3400 до 11 900 грн, но начнут это делать через год – с 16 июля 2022 года.

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ПРОПИСКИ, МОЖУТЬ ОТРИМУВАТИ ВОДІЙСЬКІ ПРАВА ТА РЕЄСТРУВАТИ АВТО

Внутрішню переміщені особи, які не мають прописки на контрольованій Україною території, але мають довідку про взяття на облік у якості переселенців, можуть отримувати водійські посвідчення та реєструвати транспортні засоби.

Кабінет Міністрів ухвалив рішення щодо внесення змін у постанову від 8 травня 1993 року №340 та 7 вересня 1998 року №1388.

Внесені зміни дозволяють внутрішню переміщенням особам, які не мають у паспорті громадянина України інформації про прописку, отримувати водійські посвідчення та допуск до керування транспортними засобами, а також здійснювати державну реєстрацію, зняття з обліку транспортних засобів.

Для цього переселенцям необхідно надати довідку про взяття на облік у якості внутрішню переміщеної особи або її відображення в електронній формі на порталі «Дія».

24 СЕРПНЯ – ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

24 серпня 2021 року Україна відзначає День Незалежності – державне свято на честь ухвалення у 1991 році Верховною Радою Української РСР Акта проголошення незалежності України.

Насправді ж у 1991 році відбулося відновлення української державності, за яку українці змагалися протягом багатьох століть.

Зважаючи на виняткове значення Української революції 1917–1921 років у становленні національної державотворчої традиції, пропонуємо у відзначенні 26-ї річниці незалежності України акцентувати на спадкоємності українських державотворчих традицій від 1917 року до сучасної України – протягом сторіччя. Важливим є і те, що сьогодні, так само як і сторіччя тому, українська незалежність потребує захисту.

2017 рік Указом Президента України проголошено Роком Української революції 1917–1921 років. Тому для створення інформаційних проектів, соціальної реклами, змістовного наповнення публічних заходів у рамках святкування Дня Незалежності доцільно обрати одну з двох стратегій інформування щодо змісту події:

- незалежність виборювалася українцями із 1917 року, і ця боротьба триває й нині; відповідні гасла: «Незалежність – боротьба триває!», «Українська незалежність руйнує імперії»;
- українська державність – продовження традицій Української революції; відповідні гасла: «Незалежність: 100 років боротьби».

Історична довідка

У перебігу Української революції 1917–1921 років вперше у ХХ сторіччі була створена незалежна українська національна держава.

Українська революція була явищем загальноукраїнським. Її рушієм був український народ і його політична еліта, що еволюціонувала від ідей політичної автономії та федерації до усвідомлення потреби державної незалежності.

Сучасна Україна успадкувала від Української революції 1917–1921 років:

- демократичні засади державного будівництва;
- державні символи: герб, гімн, прапор;
- українську валюту – гривню;
- українську мову як державну мову;
- принцип соборності – об'єднання українських земель в єдиній незалежній державі.

В Українській революції 1917–1921 рр. було започатковано такі інститути незалежної держави, як перший український парламент (Центральна Рада, заснована у березні 1917 року) та перший український уряд (Генеральний Секретаріат Центральної Ради, створений у червні 1917 року). Серед започаткованих у добу Революції інститутів варто відзначити Українську Академію Наук (засновану гетьманом П. Скоропадським у листопаді 1918 року). Саме в революційних подіях 1917–1921 років Київ став столицею України, якою лишається і нині.

Відеоісторія: як творилася держава. Українська революція 1917–1921 років

Українська революція пройшла три етапи, які характеризувалися становленням і розвитком інститутів української державності.

1. Утворення та діяльність Української Центральної Ради (березень 1917 – квітень 1918). Цей етап характеризують створення національних представницьких інститутів і органу виконавчої влади – Генерального секретаріату, формування українського війська, проголошення Української Народної Республіки та її незалежності, утвердження державних символів – герба, прапора, гімну, і також підписання Берестейського миру.

2. Правління гетьмана Павла Скоропадського (29 квітня – 14 грудня 1918). За доби гетьманату відбувались розбудова державних інститутів і розвиток української культури, ширилося визнання Української держави у світі.

3. Влада Директорії УНР (грудень 1918 – листопад 1921). Відновлення УНР супроводжувалося подальшою українізацією владних інститутів, підписанням Акту Злуки УНР та ЗУНР, розгортанням масштабного повстанського руху проти іноземної окупації і його придушенням.

Попри те, що УНР і ЗУНР зазнали поразки від зовнішніх агресорів і територія України була окупована східними і західними сусідами, ідея здобуття державної незалежності стала визначальною для українського визвольного руху ХХ століття.

Українська революція 1917–1921 років сформувала генерацію громадських діячів і інтелектуалів, які і після її поразки просували ідею української незалежності у світі. Право на власну державу українці намагались реалізувати за будь-якої можливості. Карпатська Україна 1939 року, відновлення Української держави у 1941 році, боротьба УПА у 1942–1950-х роках, дисидентський рух 1960–1980-х років – усе це вияви державницьких устремлень українців.

24 серпня 1991 року Верховна Рада Української РСР ухвалила Акт проголошення незалежності України, який став точкою відліку сучасної державності. Незалежність України не була випадковістю, зумовленою тільки московським переворотом, організованим ГКЧП. Події 1991 року втілювали столітні прагнення українців до суверенної держави.

Проголошення державної незалежності Україною відіграло вирішальну роль у розпаді СРСР та остаточній ліквідації комуністичної тоталітарної системи по всьому світу. Сьогодні Україна, що відстоює свою незалежність у війні з російським агресором, продовжує боротьбу, розпочату у 1917 році, коли вперше українці стали на шлях творення власної держави.

Ключові повідомлення

- Прагнення до свободи – визначальна цінність українців, що давала насагу і сили залишатися собою в часи бездержавності. Найвищий вияв свободи поневоленого народу – здобуття незалежності для творення власного майбутнього. Актом 24 серпня 1991 року її остаточно утвердили.
- Відзначаючи 26-ту річницю ухвалення Акта проголошення незалежності України, слід вшанувати попередні етапи становлення української державності, передовсім події Української революції 1917–1921

років.

Сучасна Українська держава увібрала в себе традиції української державності початку ХХ століття: принципи демократизму, соборності, атрибути державності.

Перша незалежність України у ХХ столітті була проголошена 22 січня 1918 року. Тому 24 серпня 1991 року відбулося фактично відновлення незалежності України.

Україна у ХХ столітті кілька разів втрачала суверенітет через внутрішні незгоди під час зовнішньої агресії. Національна єдність – обов'язкова умова збереження державності.

Втрата проголошеної у 1918 році незалежності України уможливила проведення окупантами злочинних соціальних експериментів. Комуністичний і нацистський тоталітарні режими забрали мільйони життів мешканців України внаслідок Голодомору, Голокосту, державного терору, депортацій та війн, бо власної держави, яка могла би захистити українців, у них не було.

Проголошення незалежності України 1991 року відіграло вирішальну роль у розпаді СРСР і остаточній ліквідації комуністичної тоталітарної імперії. І сьогодні незалежність України є головною перешкодою для російського імперіалізму й запорукою вільного розвитку держав і народів Європи.

30 років незалежності продемонстрували світу, що Україна відбулася як суверенна держава, здатна утверджувати демократичні цінності та відстоювати свободу.

Святкування в різних містах

Київ

Загалом основні святкування на державному рівні проходять у Києві, де традиційно Президент України дає урочистий прийом до Дня Незалежності. Також перші особи держави покладають квіти до пам'ятників видатним українцям (переважно до пам'ятників Володимирі Великому, Богдану Хмельницькому, Михайлові Грушевському і Тарасу Шевченку) та беруть участь у молитві за Україну, що традиційно відбувається у Софії Київській за участі представників усіх конфесій, наявних в Україні.

Впродовж кількох останніх років до Дня Незалежності України в столиці України, Києві, проводилися військові паради (1998, 1999, 2001, 2008,

2009 роки), а також організовувалися святкові концерти та урочистості. Щорічними атракціями до свята в столиці є Міська виставка квітів у Печерському парку, чий схил на той час завжди вкриваються барвами яскравих квітів, що в сукупності формують різні приурочені до свята зображення, та великий святковий концерт. Святкування увінчується ввечері урочистим феєрверком.

Проте у 2010 році на День Незалежності України військового параду в

Київ не було заплановано. Питання зі святковим феєрверком у Києві також мало цікаве наповнення, бо, з одного боку, українські новини спочатку зазначали, що його не планується проводити, а з іншого, згодом було видано наказ Міністерства оборони України на дозвіл про його проведення. Також святкування Дня Незалежності 2010 р. запам'яталося українцям ще й тим, що вперше за багато років не було єдиного Богослужіння у Софії Київській за присутності президента та представників різних конфесій, наявних в Україні. Молилися за Україну в різних храмах.

Львів

Вже стало традицією, що у День Незалежності більшість городян у Львові вдягають вишиванки, тому вже зранку місто розквітає вишуканими барвами вишитих сорочок, у яких заковані прадавні знаки-символи на здоров'я та добробут, які особливо активізуються в день свята.

Святкування не обмежується одним днем, воно триває кілька днів і поєднує в собі міжнародний фестиваль фольклору «Етномир», фестиваль незалежного кіно «Кінолев», святкові концерти, парад вишиванок, дитячі свята тощо.

У Львові до Дня Незалежності, починаючи з 2008 року, скульптури давньогрецьких богів, що увінчують фонтани площі Ринок, вбирають у вишиванки.

Харків

Відбуваються урочисті заходи по місту, на центральній площі Свободи ввечері традиційно відбувається концерт естрадних зірок та виступи чиновників, які завершуються феєрверком. У переддень свята — 23 серпня — Харків святкує День міста, і найбільші народні гуляння відбуваються саме в цей день, а не на День Незалежності.

Полтава

На День Незалежності Полтава, як завжди, розквітає вишиванками й усміхненими обличчями. Люди приходять до пам'ятника Тарасу Шевченку, щоб уклонитися співцеві волі та покласти квіти. Традиційно урочистості продовжуються біля пам'ятника Козацької слави, де люди віддають данину поваги загиблим українським козакам, які зі зброєю у руках боронили свою Батьківщину.

ДОРОГИЙ ЧИТАЧУ, ПРОДОВЖУЄМО ДОСЛІДЖУВАТИ ІСТОРІЮ ЕТИКЕТУ

РОЗДУМИ ПРО СУЧАСНУ УКРАЇНСЬКУ ШЛЯХЕТНІСТЬ

Високоповажний читачу, ось уже багато років поспіль я ставлю на чільне місце всіх своїх досліджень тему «УКРАЇНСЬКА ШЛЯХЕТНІСТЬ». У широкому сенсі шляхетність як якість особистості — тенденція проявляти нестандартну манеру поведінки, що відрізняється високою моральністю, витонченістю, вишуканістю, зазвичай властиву шляхетному роду — Аристократам.

Якщо ви запитаете, кого я вважаю українським аристократом духу, відповім, не вагаючись ні секунди: «ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА, український просвітитель-гуманіст, мандрівний філософ».

Це була надзвичайно аристократична людина. Величавою ходою, з однією сумкою через плече і сопілкою, він мандрував із твердістю духу й добрим словом на вустах, роздаючи людям багатства думки і знань. Часто мудрець зустрічав агресію і нерозуміння з боку людей. І незважаючи на

всі випробування, серце його не зачерствіло і не озлобилося, але, будучи чистим і просвітленим, філософ залишив на українській землі сяюче світло духовно-моральних знань.

АРИСТОКРАТ ДУХУ – ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА – закликав людей: «Знайдіть у собі Людину!».

Я твердо переконаний у тому, що непідробна шляхетність — це володіння найкращими якостями особистості. Перш за все, це вимогливість до себе і до інших, зібраність, стриманість, сприйняття істинних культурних цінностей, здатність зберігати історичні традиції (незважаючи на «цифрове осучаснення» нашого світу) і передавати їх дітям, учням.

Опишу філософський портрет сучасного шляхетного українця: однакова поведінка на людях і вдома, неможливість вийти за рамки свого декоруму, навіть якщо він дуже втомився, засмучений, розсерджений тощо. Український аристократ тактовний і ввічливий, навіть наодинці з самим собою. Він не навішує на інших свої негарзди і заморочки. Є ворогом безцеремонності і амікошности. Делікатно зауважу, що шляхетна людина вміє тримати людей на дистанції, не дозволяючи їм вторгтися у свій особистий простір. І в жодному разі не дозволяє людям виявляти по відношенню до себе нахабство, нечемність і розбещеність.

Взагалі-то, і скнарність шляхетності — протипоказано. Вискочки або «нові шляхетні люди», котрі пробралися у сьогоднішній істеблшмент, у більшості своїй вважають себе українською елітою, аристократами, не розуміючи, що справжня шляхетність особистості є відображенням, перш за все, ШЛЯХЕТНОСТІ ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ ЛЮДИНИ, а не гаманця і влади.

Справжня ввічливість не парадний костюм, а повсякденний одяг, який в усі дні тижня повинен бути однаково охайний і красивий.

Галантну людину коротко можна описати таким чином: у разі аварії корабля СПРАВЖНИЙ ШЛЯХЕТНИЙ ЧОЛОВІК останнім залишає корабель.

Думаю, всім нам треба бути суворішими, більш вимогливими до себе, не розпускатися, не втрачати «форму» вихованості, доброчесності, доброзичливості до тих, хто нас оточує. «ХТО ЖИВЕ В СКЛЯНОМУ БУДИНКУ, ТОЙ НЕ ПОВИНЕН КИДАТИСЯ КАМІННЯМ В ОТОЧЕННЯ», — говорить мудрість. Але ж ми живемо спільно в цьому тендітному скляному будинку.

Мартирос Григорян,

юрист, фахівець зі світського етикету, ділового етикету і протоколу

СЕДЬМАЯ ГОДОВЩИНА ОСВОБОЖДЕНИЯ СЕВЕРНОЙ ЧАСТИ ДОНЕЦКОЙ ОБЛАСТИ: МИФЫ И РЕАЛЬНОСТЬ

Семь лет назад 5 июля 2014 года украинские войска освободили четыре города на севере Донецкой области от российских гибридных военных группировок: Славянск, Краматорск, Дружковку. Пришел конец оккупации, беззакония, комендантскому часу, угрозам быть ограбленным, отправленным «на подвал» или убитым.

5 июля 2021 года во всех этих городах прошли мероприятия, посвященные дню освобождения. Наиболее массовые мероприятия прошли на горе Карачун, рядом со Славянском. Где уже несколько лет подряд проходит фестиваль «Донечина встречает своих защитников / Карачун-фест». На фестивале съезжаются люди с разных регионов Украины, участники боевых действий, волонтеры.

Споры по выводу боевиков из Славянска

На протяжении уже семи лет освобождение четырех городов сопровождается манипуляциями и мифами. В том числе существует версия про «зеленый коридор», по которому боевиков пропустили в Донецк.

Миф первый: боевиков выпустили из города без единого выстрела. В реальности все было не так. Одна из колонн, где была тяжелая техника, включая танки, пыталась прорваться через блокпост на дороге между Славянском и Краматорском. Вся эта группа была уничтожена, так и не прорвавшись через украинские позиции.

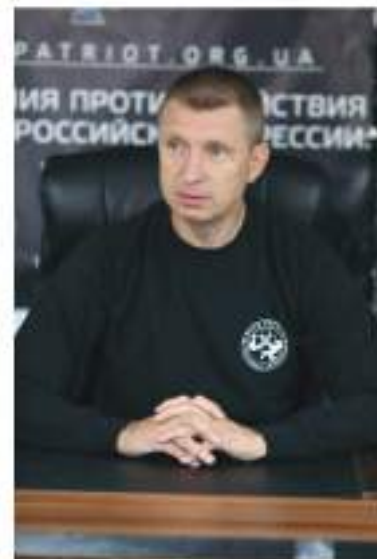
Еще одна колонна выходила в полной темноте, с выключенными фарами, через поля. По этой группировке велся интенсивный артиллерийский огонь до тех пор, пока техника не ушла за высокие холмы, расположенные слева от дороги между Славянском и Краматорском.

Миф второй: ВСУ могли спокойно уничтожить боевиков на трассе на Донецк. Но многие не понимают, что в колонне, которая двигалась в сторону Донецка, были не только автомобили, автобусы с боевиками. Там находилось достаточно много обычных гражданских автомобилей, используемых боевиками, по сути, в качестве живого щита. Колонна не была единой, она была разорванной на фрагменты. И в ней все было перемешано.

Вот что рассказывает Олег Коменко, на тот момент советник секретаря РНБО:

В оккупированном городе с самого начала и до освобождения города были люди, которые передавали информацию спецслужбам Украины.

«После того как город был захвачен 12 апреля 2014 года, мы вместе с СБУ завели туда группу людей, в которую должен был зайти и я. Я рвался, но зайти в группе и сидеть в квартире, потому что меня знают в лицо. На тот момент было много листовок, раскле-

Руководитель ОО "ГРУППА ПАТРИОТ" Коменко О.А.

енних по городу, с моим портретом: на столбах, на блокпостах. Потому что это правосек, который убивал ваших детей».

Кстати, в одном из выступлений террорист Вячеслав Пономарев вспоминал о Котенко как о враге так называемой ДНР.

Олег Котенко с уверенностью говорит о том, что никакого «зеленого коридора» для боевиков Гиркина не было. И рассказывает, что происходило на трассе между Краматорском и Донецком. В колонне боевиков были люди, сообщающие о том, что происходило:

«Со Славянска боевики выходили двумя колоннами. На момент выхода колонн из Славянска уже была перекрыта так называемая дорога жизни. Она проходила через Николаевку на Северск и на Лисичанск. По этому маршруту заходило оружие, заходило много живой силы противника. После того как этот коридор был перекрыт, боевики удержались бы неделю, максимум».

Именно поэтому после освобождения Николаевки в руководстве боевиков было принято решение об отходе из города, пока ловушка полностью не захлопнулась. При этом они бросили в городе много оружия. Из одной только протестантской церкви после освобождения города было вывезено как минимум три грузовика с оружием и боеприпасами. А еще – оружие в здании СБУ, здании городского совета.

Дальше боевики концентрировались в одном из парков Краматорска. И после этого начали двигаться в сторону Дружковки, Константиновки и на Донецк. Олег Котенко рассказывает, что в колонне были люди, помогающие украинским спецслужбам. Это нужно было для того, чтобы

понимать, что происходит. Котенко рассказывает, что было около 1000 машин, в которых находились не только боевики, но и мирное население. Все это было сделано боевиками, чтобы сформировать живой щит.

«Боевики захватывали автобусы на автовокзале в Краматорске, и туда же садились мирные жители с детьми. Задача боевиков была собрать как можно больше обычных людей, которые будут в этой колонне. Колонна растянулась километров на 40. И в каждом городе присоединялись автобусы, легковые машины. Но боевиков столько не было, сколько было автомобилей. Единственное место, где можно было все-таки атаковать, – это участок между Константиновкой и Ясиноватой. Я был на связи с людьми, которые были в этой колонне, и они мне говорили: «Над нами летают вертолеты, самолеты. В автобусе паника, но у меня нет ни одного военного. Все гражданские».

то, что боевики идут пешком и у них нет ни танков, ни БТР-ов. Но у Котенко есть вопрос: почему «их не встретили там» на подступах к Донецку?

«И тут вопрос стоит очень жестко. Но то, что по колонне было бить нельзя, это я скажу точно», – резюмирует ту ситуацию бывший советник секретаря РНБО.

ДО 80% ВІРУЮЧИХ РІЗНИХ КОНФЕСІЙ ЗМУШЕНІ БУЛИ ВІЙХАТИ З ОКУПОВАНИХ МІСТ

На тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей залишилися тільки православні церкви Московського патріархату – решта релігій під забороною.

Добрий час, брати! Сьогодні Я хочу розповісти Вам історію людини, яка змушена була покинути рідні місця, рідну Луганщину й переїхати на підконтрольну легітимній владі територію України. Звуть його Іван (ім'я вигадане), все життя якого минуло в місті під красивою назвою Красний Луч. Все як завжди – робота, будинок, діти та улюблена дружина. Як завжди, але тільки до березня 2014 року...

Саме 2014-й став точкою відліку для Івана та його сім'ї. Події, які відбувалися з 2014 до 2020 року, відомі всім, хто проживає на непідконтрольній території, про них говорилося і писалося вже тисячі разів: це і «віджимання» майна з позиції сили, «вбивання» в голови людей маразматичних ідей і думок, розруха, голод і найстрашніше – Війна. Справжня, яка була нав'язана Україні сусідньою державою під назвою «рашка».

Незважаючи ні на що, сім'я Івана якось приживалася в цих обставинах, адже багатодітна сім'я потребувала не тільки харчових продуктів, але тажко одягу, освіти дітей та елементарного дозвілля. З огляду на те, що Іван і вся його велика родина були людьми побожними, в прямому сенсі цього слова, то потреба у відвідуванні церкви щонеділі теж була закономірністю та способом життя. Але на жаль, як Я вже згадував вище, 2020 рік уніс кардинальні зміни в уклад життя Івана та його сім'ї: так званий уряд ЛНР зобов'язав усі церковні громади отримати ліцензії (в кінцевому підсумку ліцензію отримав тільки московський патріархат). Право людини вірити в Бога стало залежати від думки та рішення так званих керівників ЛНР, і як підсумок – церква, куди ходив Іван разом зі своєю улюбленою сім'єю, цю ліцензію не отримала. І як наслідок – церкву оголосили поза законом.

Парадокс цієї ситуації в тому, що це забороняють люди, які наплювали на всі можливі закони, як Божі, так і людські. Тоді Іван та інші віряни стали збиратися, так би мовити, нелегально для того, щоб молитися Богу, просити його про те, щоб нарешті в Україні запанував мир і дух всепрощення зміг примирити один народ, на славу Божу і на радість майбутнім поколінням. Але недовго судилося існувати таким зборам віруючих людей, їх у буквальному сенсі слова поставили під автомати.

На одне із зібрань вірян у неділю приїхало до десяти озброєних чоловіків, підпилих і, як завжди, нахабних і безцеремонних. Як фашисти під час Великої Вітчизняної війни, вони жінок із дітьми відвели в один бік, а чоловіків – в інший. Можна тільки уявити, що пережили ці люди в ту мить, але, слава Богу, все обійшлося пароху стусанів особливо норувистим вірянам, які, бачте, наважилися щось заперечити цим «оркам». З усіма провели попереджувальну бесіду й оголосили, що їхня церковна організація оголошена поза законом і, як наслідок, є екстремістською.

Ви уявляєте?!

Обуренню та горю людей не було меж, їх позбавили найголовнішого в житті віруючої людини – можливості молитися Богу разом зі своїми братами і сестрами у Христі. Тоді Іван як глава сім'ї, втім, як і інші віряни, прийняв рішення

покинути рідні місця, дороге їхньому серцю місто Красний Луч, і вирушив туди, де закони та добрі люди завжди раді протягнути руку допомоги й захисту! Так Мені судилося познайомитися з цими чудовими людьми – добрими, веселими і з чистими помислами.

Розмовляючи з Іваном, Я поцікавився, як їм живеться на новому місці, чи сумують за рідним містом? Відповідь Івана була такою: найголовніше, вони з братами у Христі змогли купити будинок й облаштувати його для молитов і зборів. Роботу Іван знайшов без проблем, на додачу до всього держава Україна подбала і про дітей Івана, надавши їм грошову виплату, якої вистачає на необхідні потреби сім'ї. Міф про страшних «бандерівців» Іван вислухав із посмішкою і на Моє питання, як місцеве населення ставиться до них, оскільки діти Івана ходять до школи та садка, відповів: «Ставлення більш ніж хороше, люди допомагають і словом і ділом, як то кажуть». Найважливіше для Івана те, що в Україні реальна свобода, а не вигадана кайданна, як у так званій ЛНР.

Свобода – це право людини на самовизначення, можливість жити щасливо, бачити майбутнє своїх дітей у захищеній державі. Я щиро радів за Івана, за його проукраїнську позицію, але не можу не засмутитися за тих людей, які досі зазнають над собою насильство з боку цієї псевдовлади «ЛНР» і не наважуються зробити крок назустріч своїм братам Українцям!

Довідка

Окупаційні адміністрації так званих Л/ДНР видали постанову, згідно з якою забороняється діяльність чинних релігійних організацій, які не пройшли перереєстрацію за законами фейкових республік. Усі громади зобов'язані були пройти перереєстрацію до 1 березня 2019 року, інакше бойовики будуть конфіскувати храми, молитовні будинки та інше церковне майно. Вимога перереєстрації передбачена так званими законами «Л/ДНР» «Про свободу віросповідання та релігійні об'єднання». При цьому для отримання дозволу церкви зобов'язані пройти якусь «релігійну експертизу».

ПРОДОВЖУЄМО НАШУ РУБРИКУ З РОЗСЛІДУВАННЯ ТА СПРОСТУВАННЯ РОСІЙСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ НА ДОНБАСІ. У КОЖНОМУ НАСТУПНОМУ ВИПУСКУ ГАЗЕТИ БУДЕ НАДРУКОВАНО ГОЛОВНІ ФЕЙКИ, ЯКІ ЗАКИДАЄ РОСІЯ ПРО ВІЙНУ НА ДОНБАСІ З 2014 РОКУ. ГОЛОВНІ ФЕЙКИ ЗІБРАНІ У ЖУРНАЛІ «ДЕРЖАВА ПІД НАЗВОЮ ФАКЕ». ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ОТРИМАТИ СВІЙ ПРИМІРНИК ЗБІРНИКА – ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ: 0800 339-247

УКРАИНСКИМ ВОЕННЫМ ОБЕЦАЮТ «КУСОЧЕК ЗЕМЛИ И ДВА РАБА»

03 ноября, 2014 г.

Каждому украинскому солдату, который воюет на Донбассе, пообещали там участок земли и два раба. Такое утверждение прозвучало в сюжете российского Первого канала от 2 ноября. Никаких доказательств правдивости этого утверждения нет.

Украинцы приезжали в ДНР за рабами: легендарная снайпер Боня рассказала про ужасы 2014 года

Екатерина Габель 22.09.21 08:31:19

По словам бывшей снайпер, она лично видела бункер с лодкой подполье Порошенко, ради которого владела лодками в Донецке.

Телеканал в качестве единственного доказательства приводит «мозаику из обрывков разговоров украинских солдат».

«Сложив мозаику из обрывков разговоров украинских солдат, они (жители Донбасса — ред.) ужаснулись той участи, которая, возможно, была им уготована», — говорит диктор за кадром. Далее «председатель сельской общины» Виктор Быкодоров (по-видимому, самопровозглашенный председатель, так как предыдущий глава сельсовета Владимир Коновалов сбежал) рассказывает о том, как в село Степановка Донецкой области якобы вошли украинские войска и согнали всех жителей в одном месте. Потом заявили: «Скажите спасибо, что вас не поубивали, — была команда всех уничтожить!». На вопрос «За что вы воюете на нашей земле?» прозвучал ответ: «Нам пообещали клаттик земли і двох рабів».

Не предоставив ни одного доказательства обещаниям выдавать по два раба на человека, телеканал комментирует это утверждение как доказанный факт. Сразу после слов Быкодорова на экране появляются черно-белые кадры событий Второй мировой войны, сопровождаемые словами диктора: «Получается, что Степановку миновала участь Хатыни. А сколько ещё донбасских сёл и деревень должны были быть стёрты с лица земли, но планам карателей помешало наступление ополченцев».

Напомним, что село Степановка Шахтерского района Донецкой области было разрушено 11 августа этого года огнем из «Градов» боевиков так называемой ДНР. Там не осталось ни одного целого дома, большинство жителей выехали. В селе на тот момент базировались солдаты Вооруженных сил Украины из Житомирской и Ровенской области. «Солдаты говорили, что воевать не хотят. Все из села, никто не говорил, что городской. Очень хорошие ребята», — рассказывали о них местные жители.

Однако журналисты Первого канала абсолютно бездоказательно ассоциируют украинцев с фашистами на уровне терминов, закладывая тем самым в голову телезрителя заведомо негативное отношение к ним. Откуда журналистам Первого канала стали известны планы «карателей», также не упоминается. Как не упоминается и то, что именно «ополченцы» стерли этот поселок с лица земли.

«И обещанные участки земли с рабами, о которых ещё Гитлер говорил немецким солдатам, и фашистская символика на касках красноречиво указывают, чьими последователями себя считают боевики так называемой нацгвардии», — сообщает автор сюжета.

Кадр с фашистской символикой на каске не является доказательством наличия таковых у регулярной украинской армии, так как в данном случае не имеет никаких признаков места съемки.

Словосочетание «боевики так называемой нацгвардии» также не соответствует действительности. Нацгвардия — часть государственной армии страны, которая имеет законное право принимать участие в боевых действиях. «Боевиками» же принято называть незаконные вооруженные формирования.

Московский блогер Виктор Кадочников в связи с этим вспоминает известные высказывания Геббельса: «Чтобы в ложь поверили, она должна быть ужасающей» и «Мы добиваемся не правды, а эффекта».

В ДОНЕЦКОЙ ОБЛАСТИ ОТКРЫЛИ ПАМЯТНИК ВАСИЛИУ СТУСУ

В Донецкой области в Краматорске открыли памятник украинскому поэту-диссиденту Василию Стусу, который погиб в советских лагерях. Стус некоторое время жил и учился в Донецкой области, работал учителем украинского языка и литературы в Горловке.

Показательно, что барельеф в честь поэта был установлен на фасаде Донецкого государственного университета.

Памятник в Краматорске установили на пересечении улиц Дружбы и В. Стуса. Идею создания памятника поддержала местная власть, а также завод «Донмет» и члены клуба предпринимателей Краматорска Ирина и Владимир Сергиенко.

Автор скульптурной композиции, известный краматорский скульптор и художник Вячеслав Гутыря рассказал, почему именно так выглядит памятник и почему такая геометрия:

«Это черное и белое. Белое — это его творчество, а черное — это его жизнь. И поэтому здесь присутствуют два материала — камень и черный металл. Это такой творческий портал, в который человек уходит, когда общается со стихами, творчеством, искусством».

Анжелика Руд-

ницкая — заслуженная артистка Украины, которая приехала специально на открытие памятника Стусу в Краматорске:

«Памятник фантастический. Я считаю, что это действительно историческое событие. Важно, чтобы Стус вернулся не только в Киев, не только в круг интеллигенции, а чтобы он вернулся домой. И сегодня у всех ощущение, что Стус вернулся наконец домой. И пусть это не Донецк, но это Донетчина».

Установка памятника Василию Стусу в Краматорске действительно имеет символическое значение. В мае 2015-го оккупационные власти Донецка демонтировали барельеф поэта с фасада здания Донецкого государственного университета. Для оккупационной власти в Донецке даже мертвый Василий Стус, который выступал против советского режима, был опасен как символ Украины.

Василий Стус жил в Донецке (Сталино) с 1940 года, учился в педагогическом университете, преподавал с 1961 г. украинский язык и литературу в 23-й горловской школе.

В 1963 г. поступает в аспирантуру Института литературы им. Шевченко в Киеве. За участие в протесте на премьере фильма «Тени забытых предков» был исключен из аспирантуры. С этого момента за Стусом было установлено наблюдение КГБ. И именно сотрудники этой всеильной репрессивной организации отправили его в лагерь.

В 1972 г. вместе с другими украинскими поэтами он был арестован и осужден «за антисоветскую агитацию и пропаганду». Заключение отбывал в Мордовии. После завершения основного срока отправили в ссылку. По возвращении отказался от советского гражданства. В 1979 г. возвращается и работает в Киеве.

В 1980 г. снова был приговорен к 10 годам заключения и 5 годам ссылки. На этом процессе у Василия Стуса адвокатом был Виктор Медведчук, который сейчас подозревается в совершении государственной измены.

28 августа 1985 г. поэта отправили в карцер, где он объявил голодовку. В карцер его отправили за то, что он передал на свободу тетрадь со своими стихами. В ночь с 3 на 4 сентября 1985 г. Василий Стус умер.

ОО «Группа Патриот» уже не первый год занимается борьбой с российской агрессией в информационном поле. Например, несколько лет подряд выпускается и распространяется бесплатная газета «Патриот Донбасса», которую Вы сейчас держите в своих руках. Здесь, кстати, стоит добавить, что мы не забываем про оккупированную территорию, поскольку газета бесплатно раздается не только на подконтрольной Украине территории Донецкой и Луганской областей, но и передается на оккупированные части Донбасса. Туда же отправляются наши беспилотники с листовками и номерами телефонов «горячей линии» 0800 339-247 для обратной связи.

А теперь мир увидел журнал о разоблачении главных фейков о Донбассе, навязанных Россией.

Журнал выпускается на 3 языках: украинском, русском и английском, чтобы как можно больше людей смогли узнать о преступлениях российских наемников на территории Украины. Если Вы желаете приобрести этот журнал, обратитесь, пожалуйста, для заказа по номеру: **0800 339-247**

↙	... де Бальзан	Держава в Азії	Фундація	↗	Чорт, сатана	Замок
	Обмінювання	↘	Обманний рух у футболі		Люк	Місто у Чилі
↖					Епіс	
	Вулкан на о. Сіцилія	Зовнішня частина порту		Одег давніх римлян		
↖		↘	Місто у Румунії	Лобатий бок		
Спева	Сільський будинок	Місто у Закарпатській області		Місто у Німеччині		
↘	Нім. письменник	↘				Водогрій
	Суперечка					
	Артист					
↖				Дорожній камінь	Крик, галас, гамір	Офіційний титул у султанській Туреччині
Капо	Майданчик для гри в теніс	Пологи		Румунський письменник	Шафа для вина	
↘				Столиця Йорданії		
	Рос. муз. інструмент	Нім. назва р. Одри		... Ба-шаро (актор)		
	Адміністратор одиниць Греції					
↖				Італ. письменник і філософ	Дворянський титул	
Яйце воші	Підземне царство (грець)					
Місто у Венеції					Дурень, тепе-пес	
	Амер. письменник				Провінція у Бельгії	
				Чоловіче ім'я		
				Кормова частина палуби корабля		
				Дружина Юпітера (рим.)		
Пучок квітів					... Маккарті (співак)	

↙	Плак-символ миру	Штат у Бразилії	↘	Ро-бертс (актор)	↘	Страва з яєцями
	Франц. ерарододослідник	Церква на відправу у католиків				
↖					Перша столиця Японії	
	Район Севастополя	Класичний муз. інструмент				
↖						Місто у Франції
		Місто у Туреччині	↘	Місто в Алжирі		Радянська авіаційка
		↘				
Заморський худий кінь		Окош (заст.)		Штучна мова	Марка корейського авто	
↘	Той, хто заміщує хворого	Письмовий порелік		Заклад		Інфекційне захворювання
↖					Музичний твір	
	Психопат, божевільний	Прикра подія	Урочистий вірш			Нанька
↖				Порода м'яких коней	Посудина для сміття	
	Хвороба коней			Тривалість діяльності		
Суцвіття злаків					Знак відомлення логів на лівій тоці	Свавель родини бичачих
Опікування	Графство в Англії				Нунцій	Місто у Танзанії
↘		Чашка без ручок				Купідон
		Ріка у Німеччині				
↖				... Де-парадє		
	Для однакових предметів	Творець світу		Резька		
↖					Помістя на Кавказі	
	Дзюбак, кирка	Струнний муз. інструмент				

Медиагрупа «ПАТРИОТ ДОНБАССА»

Газета «ПАТРИОТ ДОНБАССА»

ПАТРИОТ ДОНБАССА

ПАТРИОТ ДОНБАСУ

Газета «ПАТРИОТ ДОНБАССА»

donpatriot.news

0800-339-247

«ПАТРИОТ ДОНБАСУ» - неполітичне друковане видання.
 Свідоцтво про реєстрацію друкованого ЗМІ: серія КВ 23252-13092Р від 04.04.2018. Тираж 300 000 примірників.
 Видається за ініціативою ГО «ГРУПА ПАТРИОТ». Мета видання - інформування громадян України про загальний стан та наслідки боротьби із російською гібридною агресією в Україні.
 Гаряча лінія: 0 800 339 247 з усіх операторів України - БЕЗКОШТОВНО!
<https://donpatriot.news>
 Facebook: Газета «Патриот Донбасса»; Instagram: patriot_donbasa; VK: Газета «Патриот Донбасса».

